

<b>OPONENTSKÝ POSUDOK habilitačnej práce</b>	
<b>MENO HABILITANTA</b>	<b>PhDr. Viera Kačinová, PhD.</b>
<b>NÁZOV HABILITAČNEJ PRÁCE</b>	<b>Koncepcie rozvoja mediálnej kompetencie v kontexte nových trendov médií a paradigmatických zmien mediálnej výchovy</b>
<b>ODBOR</b>	<b>habilitačné konanie a inauguračné konanie masmediálne štúdiá</b>
<b>ROZSAH PRÁCE</b>	<b>229 s.</b>
<b>MENO OPONENTA</b>	<b>Doc. PhDr. Elena Hradiská, PhD.</b>
<b>PRACOVISKO OPONENTA</b>	<b>Fakulta masmédií PEVŠ, Bratislava</b>
<b>HODNOTENIE</b>	
<p><b>1. Zhodnotenie významu a originality riešenej problematiky</b></p> <p>Informačnú súčasnosť charakterizuje zlúčenie elektronických a digitálnych médií do multifunkčného komunikačného procesu, ktorý sa odohráva v hyperinteraktívnom participatívnom prostredí, využívaným prijímateľom receptívno-produktívne. Zmenené podmienky (mediálne, kultúrne, spoločenské), ako aj meniace sa požiadavky jednotlivcov na médiá nabádajú na prehodnotenie cieľov mediálnej výchovy a kompetencií, ktoré má jednotlivec jej prostredníctvom nadobudnúť. Význam mediálnej výchovy neustále rastie, napr. je mimoriadne dôležitá v ére masívneho šírenia dezinformácií s ďalekosiahlym dôsledkom na postojovú a hodnotovú oblasť prijímateľov, rovnako v boji proti šíreniu extrémizmu a pod. Spolu s jej významom sa formuje aj jej cieľ - budovanie širokej kompetenčnej vybavenosti jednotlivca pre život v 21. storočí.</p> <p>Súhlasíme s názorom autorky, že na Slovensku absentuje systematický rozvoj teórie mediálnej výchovy najmä v nadväznosti na dynamicky sa meniace mediálne prostredie.. Preto vítame prácu, ktorá na podklade súčasných teoretických koncepcii mediálnej výchovy rozvinutých krajín, analyzuje a porovnáva koncepcie a modely mediálnej kompetencie. Na tomto základe buduje kompetenčný model saturovaný tăžiskovými kategóriami vlastností, pri zohľadnení súčasných mediálnych trendov. Bez takto ponímaného prístupu by bolo problematické nastaviť ciele i postupy mediálnej edukácie v rámci školského a celkovo edukačného procesu, rovnako poznáť mediálne potreby jednotlivca v kontexte meniaceho sa mediálneho prostredia. Kompetenčný model, ktorý predkladá autorka je výrazným posunom v chápaní mediálnej kompetencie ako konvergovanej klúčovej kompetencie. Dobrú orientáciu autorky v problematike dokazuje rozsiahly a reprezentatívny zdroj, predovšetkým zahraničnej literatúry (36 strán). Za prínos považujeme schopnosť autorky vybrať nosné a pre stanovenie požiadaviek mediálnej kompetencie relevantné koncepcie a názory odborníkov. Autorka osvedčila vedomosti nielen z pedagogiky, ale aj teórie médií, mediálnej výchovy a psychológie.</p>	

Habilitačná práca dr. Kačinovej (predpokladáme, že bude knižne publikovaná) je určená odbornej verejnosti, študentom študijného odboru mediálna výchova, tiež študentom žurnalistiky a mediálnej pedagogiky.

## **2. Formálne zhodnotenie práce**

Habilitačná práca je logicky členená do štyroch kapitol tak, ako popisuje autorka v cieľoch práce. Čitateľa vedie od vymedzenia cieľov k trendom činnostno participatívnych koncepcíí mediálnej výchovy v ponímaní vybraných odborníkov, cez koncepcie a modely rozvoja mediálnej kompetencie v kontexte aktuálnych mediálno-kultúrnych a spoločenských trendov a edukačných potrieb jednotlivca ku klúčovej kapitole - rozvoju mediálnej kompetencie v kontexte holisticky zameraných koncepcíí mediálnej výchovy. Autorka zvolila vysoko odborný štýl, charakterizovaný presným pojmovým aparátom, používaním náročného, ale odborne relevantného slovníka.

## **3. Úroveň rozpracovania teoretickej časti práce**

Teoretická časť sa začína charakteristikou činnostnej koncepcie mediálnej výchovy, kde klúčovým je koncept mediálnej kompetencie. Autorka na časovej osi popisuje, ako sa tento koncept postupne vyvíjal a menil v ponímaní mediálnej pedagogiky predovšetkým západných krajín. Súčasne sa vymedzoval voči vnímaniu publika ako pasívneho objektu a cieľom mediálnej pedagogiky, ktoré mali pomôcť ochrániť príjemcu pred negatívnymi vplyvmi (protekcionistická koncepcia). Rozpracovanie činnostnej koncepcie v samostatný smer mediálnej politiky v Nemecku bol charakterizovaný obratom z predmetu skúmania: Čo robia médiá s publikom na predmet Čo robia ľudia s médiami. To súčasne je základom pre vnímanie publika nielen ako konzumentov, ale i producentov. Na tomto základe vymenúva základné ciele mediálnej pedagogiky, kde do popredia vystupuje schopnosť subjektu využívať médiá produktívnym a spoločensky zodpovedným spôsobom, ale aj kultivácia činnosti (osobnosti) príjemcu v širšom zmysle.

V ďalšej časti autorka exemplifikuje, opisuje a interpretuje klúčové kvalifikačné požiadavky na mediálne kompetencie v kontexte popísaných súčasných trendov mediálnej výchovy. Bližšie je popisované vnímanie mediálnej kompetencie ako komunikatívnej kompetencie autora D.Baackeho vymedzenej štyrmi obsahovými oblasťami v nadváznosti na diskurz tzv. medializovanej informačnej spoločnosti. Nemecký autor G. Tulodziecky detailnejšie rozpracoval obsah mediálnej kompetencie v referencii na všeobecné vzdelávacie ciele v informačnej a znalostnej spoločnosti, vyzdvihujúc spoločensky zodpovedné konanie. Koncepcia mediálnej kompetencie N. Groebena poníma médiá ako technologické prostriedky, ale i nástroj socializácie, ktorý ovplyvňuje tvorbu sebaobrazu i obrazu okolitého sveta. Obsahuje sedem klúčových zložiek, od poznávania cez využívanie, selekciu, kritický prístup, po produkciu a následnú komunikáciu. Autorka predstavuje i kompozitný model mediálnej kompetencie B. Schorba, postavený na znalosti médií, ich hodnotenia a konania s médiami. Model individuálnych mediálnych koncepcíí P. Celota a J.M. Péreza Tornera sa stal východiskom pre súbor kritérií a indikácie testovania mediálnej gramotnosti, teda výstupov mediálnej výchovy, Európskou komisiou.

Presné je i vymedzenie súčasnej éry médií, pričom 21. storočie sa dá charakterizovať i kvalitatívnym skokom, či prelomom v systéme masových médií, ich konvergenciou, koexistenciou viacerých mediálnych systémov a nepretržitým tokom mediálnych obsahov s nebývalým dosahom na psycho-sociálne správanie jedinca, rovnako na spoločnosť a jej segmenty. Jedinec sa z pasívneho prijímateľa jednoznačne stáva i producentom obsahov v prostredí kultúry participácie tvorenej digitálnymi médiami novej generácie. Uvedené zmeny vyžadujú revíziu koncepcí mediálnej výchovy i modelov mediálnej kompetencie. Autorka tak činí opierajúc sa o adekvátne literárne pramene a na základe dobrej znalosti problematiky. Sprostredkováva podstatné časti diskusie týkajúcej sa transformácie tradičných modalít mediálnej kompetencie alebo vzniku nových kumulatívnych kompetencií. Správne upozorňuje i na možné problémy, napr. preceňovania a fascinácie technickými možnosťami komunikácie.

Do teoretickej časti sú zahrnuté i aktuálne problémy recepcie mediálnych obsahov, téma nadbytku informácií, informačného preťaženia, témy produkcie skreslených informácií, dezinformácií, poloprávd, ako aj vytvárania závislosti a škodlivých návykov súvisiacich s digitálnymi médiami. Autorka upozorňuje, že mediálna výchova môže byť nástrojom edukačnej intervencie zohľadňujúc aktuálne kontexty edukácie i žurnalistiky. Upozorňuje aj na tzv. digitálne prienosti, ktoré vznikajú ako dôsledok znížených príležitostí využívania potenciálu nových technológií jednotlivcami, resp. skupinami ľudí.

#### **4. Úroveň rozpracovania výskumu**

Habilitačná práca má teoreticko – výskumný charakter, na pozadí technologických zmien a rozvoja digitálnych médií reviduje mediálnu výchovu a jej ciele, ktoré vychádzajú z nových edukačných potrieb jednotlivca. Viacnásobnej analýze a explanácií sú podrobene modely a koncepcie mediálnej kompetencie i súčasné ciele edukácie. Výsledkom výskumnej práce, v ktorej uplatnila štandardné explanačné metódy vedeckého poznávania, je vlastný autorkin model mediálnej kompetencie ako konvergovanej klúčovej kompetencie v podobe integrovaného modelu rozvoja osobnosti, pri zvýraznení kvality bytia jednotlivca v digitalizovanej ére. Podstatným výsledkom je identifikácia vzťahov jedinca a médií na troch úrovniach: s konvergovanou mediálnou realitou a jej prvkami, s inými prostredníctvom médií a vo vzťahu k sebe samému v kontexte médií, čiže sústredenie sa na človeka ako subjekt interagujúci s médiami, s iným jedincami ich prostredníctvom a na to, ako sa médiá podieľajú na osobnostnom zdokonaľovaní jednotlivca. Z klúčových kompetencií sa tiažiskovou stáva osobná (osobnostná?) kompetencia, ktorá je prienikom sociálnej, občianskej a kultúrnej kompetencie. Autorka k tomu dospieva uplatňovaním analytického, komparatívneho a deduktívneho prístupu ku kompetenčným modelom a požiadavkám, ktoré sú na ne kladené.

Zdôraznenie osobnej (osobnostnej?) kompetencie (s akcentom na charakterové vlastnosti a hodnotový rámec) považujeme za veľmi dôležitý prínos pre teóriu i prax mediálnej výchovy, pretože v doterajších prístupoch bola bud' redukovaná na zručnosti a kogníciu (technicko-inštrumentálne smerovanie), alebo zanedbávaná preferovaním učenia sa o médiách. V protiklade k reduktionistickým modelom mediálnej výchovy, resp. jej výstupu - mediálnej kompetencie, autorka stavia holistické ponímanie procesu mediálnej výchovy,

zameranej na celostnú kultiváciu jednotlivca. Edukáciu zameranú na osobnostný rozvoj autorka chápe ako celostný proces, zahrnujúci kognitívne mentálne procesy a stavy spolu so socioafektívnymi, vôlevými a konatívnymi. Interaktívne používanie komunikačných prostriedkov, interagovanie v heterogénnych skupinách a autonómne konanie stavia autorka ako východisko pre špecifikáciu a klasifikáciu kľúčových kompetencií. Podrobná analýza požiadaviek a kompetencií, na podklade charakteristiky a zmien v chápaní i vývoji médií, platných pre 20. storočie vyúsťuje v habilitačnej práci do konvergovaného modelu kľúčových kompetencií pre 21. storočie. Konvergencia sa týka druhov médií, masmediálnej i digitálnej komunikácie, ťažiskových cieľov učenia a učenia sa o médiách, rovnako konvergencie hlavných cieľov edukácie pre 21. storočie a napokon konvergencie kľúčových kompetencií – osobných, sociálnych, kultúrnych, občianskych vo vzájomných vzťahoch. Autorka v tejto časti zúročuje teoretické vedomosti vedy o médiách, pedagogiky, mediálnej pedagogiky i praktické skúsenosti s aplikáciou mediálnej výchovy. Jej argumentácia pre zdôvodnenie modelu sa opiera o hlboké znalosti súčasných vedeckých prameňov, ktoré kriticky zhodnocuje. Posun ťažiskového predmetu mediálnej výchovy od médií a ich reality na človeka ako subjekt interagujúci s médiami v širšom kontexte jeho životnej reality považujeme za zásadný, určujúci smer pre ďalšie budovanie obsahu mediálnych kompetencií, ktorých základnú bázu tvorí osobná kompetencia prejavujúca sa vo vzťahu jedinca k realite médií či v interakcii s nimi.

## **5. Otázky pre habilitanta**

V habilitačnej práci, v kapitole 4. objasňujete a kriticky prehodnocujete viacero holistických modelov mediálnej výchovy vybraných španielskych odborníkov. Zaujíma nás, či podobné koncepcie mediálnej výchovy, prekonávajúce klasický reduktionizmus sú rozvíjané aj v ostatných krajinách, ktoré majú tradíciu v tvorbe i aplikácii obsahov mediálnej výchovy v edukačnom procese, ako je napr. Anglicko a Švédsko.

Potreba tvorby koncepcie mediálnej výchovy sa týka dvoch sfér: žurnalistickej (vzdelávanie žurnalistov a pracovníkov médií) a edukačnej (zameranej na recipientov a používateľov médií v rámci klasického edukačného procesu). Ako vnímate súčasný stav koncepcie mediálnej výchovy pre žurnalistov u nás?

## **Záver**

Habilitačnú prácu PhDr. Viery Kačinovej, PhD. považujeme za zásadné dielo na poli mediálnej výchovy v zmenených podmienkach médií charakteristických pre 21. storočie. Oceníť treba šírkú záberu, voľbu čiastkových tém a originálnosť (kritické zhodnotenie teoretických prístupov, výsledkov výskumov a tvorbu modelu mediálnej kompetencie ako konvergovanej kľúčovej koncepcie) práce. Autorka preukázala schopnosť vedecky pracovať, vlastné tvorivé schopnosti i predpoklady pre systematickú výskumnú prácu.

**SÚHRNNÉ STANOVISKO OPONENTA**

Predložená habilitačná práca splňa požiadavky na uvedený typ kvalifikačných prác. Preto odporúčam, aby VR FMK UCM v Trnave po splnení všetkých ďalších náležitostí udelila

**PhDr. Viere K a č i n o v e j, PhD.**

**titul „docent“ pre odbor habilitačného konania a inauguračného konania masmediálne štúdiá.**

**V Bratislave 1. júna 2020**

